

ved en Fortalelse var kommen til at svare „Ja“ istedetfor „Nei“, Noget, som imidlertid ikke kunde rettes under Optællingen af Stemmerne. Og Følgen af denne Vedtagelse var derhos, at hele Lovforslaget efter en meget kort Motivering af en af dem, som havde stemt mod Pensionsberettigelsen, blev forkastet. Jeg kan derfor ikke indsee, at de to Mænd, som der her er Tale om, kunne siges at have erholdt nogen grundet Forventning ved deres Constituering om, at de i sin Tid vilde blive betragtede som pensionsberettigede, og dette anseer jeg for Hovedsagen. — Da der ikke endnu foreligger nogen Afgjørelse af denne Sag fra det andet Thing, kan man jo ikke vide, hvilken Betydning og Indflydelse Afstemningen her vil faae; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dersom der ikke bliver taget den samme Beslutning i begge Thing, saa vil Oberstlieutenant Lytten istedetfor de 1,400 Rd., som Mindretallet vil give ham, kun faae 1,100 Rd. 48 ß og Statsraad Øvst istedetfor de af Mindretallet foreslaaede 1,200 Rd. kun faae 508 Rd. 48 ß i Pension. (Rt. reger: Et nyt Lovforslag.) Det ærede Medlem mener, at et nyt Lovforslag kan indbringes og gaae igjennem, men det er jo ialtsald en Møilighed, som Vi vistnok ikke ved Vor Afstemning her kunne tage Hensyn til. Jeg skal saaledes anbefale, at Mindretallets Forslag vedtages. Jeg troer, at det, efter hvad der hidtil er foregaaet, kan antages at have Fleertallet for sig i Folkethinget; idetmindste har Regjeringsforslaget da ikke havt Fleertallet for sig der.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig i Anledning af det sidst Fremførte, at bemærke, at Udskrivningschef Wulf var bleven ansat allerede i 1851, altsaa før den Afstemning fandt Sted i Folkethinget, som jeg antager maa siges at have givet Anledning for de paagældende Udskrivningschefer til at vente, at de ved deres Afsted vilde blive behandlet efter Pensionsloven. Jeg skal endvidere fremhæve, hvorledes man senere har tilstaaet Udskrivningschef Krarups Gælte Pension, som om hendes Mand havde været pensionsberettiget, hvad den ærede foregaaende Taler jo iøvrigt selv anførte. Og endelig skal jeg ogsaa fremhæve

— hvad jeg heller ikke troer, at det ærede Medlem vil kunne miskjende — den Betydning, der ligger i, at man i Sessjonen 1867—68, da der forelaa et Lovforslag om Udskrivningschefernes faste Ansættelse, i Folkethinget ved 3 Behandlinger vedtog en Bestemmelse om Udskrivningschefernes Pensionering efter Pensionsloven, hvilken Bestemmelse ligeledes blev vedtaget heri Thinget tvende Gange, samt at det kun var paa Grund af den Forbindelse, hvori det nævnte Lovforslag stod med et andet Lovforslag, nemlig Forslaget til Bærnepligtsloven, at det ikke blev endelig vedtaget. Var det skeet, havde dermed hele denne Sag været afgjort. Det er altsaa blot en reen tilfældig Omstændighed, der nu er Skyld i, at disse tvende Embedsmænd ikke ligefrem efter Loven ere berettigede til deres Pension. Jeg skal saaledes fremdeles anbefale Landstinget at fastholde sin tidligere Afstemning. Jeg kan ikke troe, at det skulde have tilfølg, hvad den ærede Landstingsmand, som nys havde Ordet, meente vilde blive Resultatet af, at vi ikke vedtage Mindretallets Forslag. Jeg troer, at der idetmindste vil være al mulig Grund for Regjeringen til at tilstaae de paagældende Mænd det høieste Beløb, som man vil tilstaae dem her i Thinget, og at Regjeringen fremdeles vil forsøge paa ved et nyt Lovforslag at bringe en Ende paa denne Sag.

Krieger: Maafløe jeg maaatte tilføie en Bemærkning, som Mindretallets ærede Ordfører (Hasle) vistnok selv vil erkjende for at være ikke uden al Betydning. Jeg haaber, at Fleertallets Forslag maa gaae igjennem ikke blot i dette Thing, men ogsaa i det andet. Skulde dette imidlertid imod Forventning ikke skee, saa var det ikke et løst Ord af mig, naar jeg før afbrød den ærede Taler med en Antydning om, at saa kunde Spørgsmaalet reises igjen ved Indbringelsen af Sagen paany, saaledes at man da naturligen skilte de to Personer ad. Det er, naar en Sag under de forhaandenværende Forhold skal bringes til Afgjørelse, ikke heldigt, at der paa een Gang skal stemmes over to Personer. Indbringes Sagen paany, vil den kunne komme til at foreligge for hver